

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/16/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321010153
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8321010153.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Jaroslava Bugeľa, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.07.2025 v trestnej veci obžalovanej A. B. C., pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/24/2021, zo dňa 03.03.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovanej A. B. C. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 03.03.2025, sp. zn. 1T/24/2021 bola obžalovaná A. B. C. uznaná za vinnú z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona, v znení účinnom od 06.08.2024, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona.

Za to jej súd uložil podľa § 221 ods. 2 Tr. zákona, v znení účinnom od 06.08.2024, prihládajúc podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona na § 36 písm. j/ Tr. zákona, trest odňatia slobody na 6 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienienečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona súd určil skúšobnú dobu na 1 rok.

Proti uvedenému rozsudku riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podala odvolanie obžalovaná, ktoré odôvodnila podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 12.05.2025. Namietala, že skutok sa nestáva trestným činom len preto, že ho za trestný čin označí oznamovateľ v podanom trestnom oznámení. V priebehu celého trestného konania sa nevyskytol žiaden priamy, či nepriamy usvedčujúci dôkaz preukazujúci skutočnosť, že sa dopustila skutku tak ako ho uviedol prvostupňový súd vo výroku odsudzujúceho rozsudku. Samotný prvostupňový súd pri uznaní viny vychádzal najmä z výpovedí svedkov, ktorí sa uzatvorenia ústnej dohody o poskytnutí pôžičky zo dňa 05.04.1997 nezúčastnili. Súd považoval výpovede svedkov za pravdivé aj napriek tomu, že uviedla dôvody spochybňujúce ich pravdivosť a to najmä znalecký posudok na osobnosť D. C. so záverom konštatujúcim zníženie jej špecifickej vierohodnosti, znalecký posudok na A. E. C. so záverom zvýšenej tendencie k zatajovaniu, utekaniu pred zodpovednosťou, na základe čoho znalec vyslovil pravdepodobnosť skresľovania udalostí vo svoj prospech. Poukazujúc na uvedené znalecké posudky poukazuje aj na zhodný záver znalca ohľadom poškodenej D. C. a svedka A. E. C., podľa ktorého psychologickým vyšetrením nie je možné zistiť jednoznačnosť tvrdení posudzovaných osôb, v ich profiloch nachádza znaky, ktoré nasvedčujú pre ich zvýšenú tendenciu k skresľovaniu a k prispôbovaniu skutočnosti k svojmu tvrdeniu. Výpovede A. E. C. a D. C. o tom ako im mali darovať jej rodičia sumu 1.000.000,- Sk sa nezhodujú. D. C. tvrdí, že jej matka F. C. previedla sumu 1.000.000,- Sk zo svojho podnikateľského účtu na jej podnikateľský účet, naproti tomu A. E. C. tvrdí, že otec D. C. vybral peniaze zo G. G., pobočka H. a v igelitovej taške ich doniesol D. C., ktorá ich následne

odniesla na svoj účet do G. G., čo je lož, nakoľko D. C. nebol klientom G. G. a F. C. nikdy nemala na podnikateľskom účte takúto sumu. Poukazuje na zaujatosť svedkyne I. J., jej sestry, ktorá svojou výpoveďou v prípravnom konaní preukázateľne potvrdila zaujatosť voči jej osobe výčitkami, pocitom krivdy, že ona, na rozdiel od nej, od rodičov nič nedostala. V neposlednom rade poukazuje na skutočnosť, že I. J. ju kontaktovala a žiadala, aby jej darovala polovicu rodičovského domu s tým, že bude v tomto trestnom konaní vypovedať v jej prospech. Svedkom tohto vydierania bola jej matka F. C.. I. J. klamala, ak uviedla, že rodičia jej vrátili určitú sumu namiesto D. C.. Výpoveď I. J. považuje v oboch trestných konaniach jednoznačne za pomstu. Neboli so sestrou I. J. v žiadnom kontakte kvôli zlým rodinným vzťahom, teda I. J. nemohla mať o prejednávanych skutočnostiach, o ktorých vypovedala žiadnu vedomosť. Medzi ňou a poškodenou D. C. ide o záväzkovo právny vzťah, nakoľko tak práva, ako aj povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o pôžičke sa riadia ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Otázky týkajúce sa platnosti zmluvy uzatvorenej podľa Občianskeho zákonníka výlučne spadajú do kompetencie civilných súdov. Pre uzavretie dohody o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma a takáto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom. Podstatnou náležitosťou obsahu takejto zmluvy je okrem označenia zmluvných strán, určenie predmetu pôžičky, pričom z obsahu zmluvy musí vyplynúť i povinnosť dlžníka vrátiť vec rovnakého druhu (peniaze). Za podstatnú náležitosť zmluvy o pôžičke sa nepovažuje dojednanie doby splatnosti pôžičky. Ak nie je doba splatnosti dohodorená, ani určená právnym predpisom, môže veriteľ žiadať splatenie pôžičky podľa jej účelu alebo podľa § 563 Občianskeho zákonníka bez zbytočného odkladu. Ak mala byť suma 2.000.000,- Sk, teda 2/3 zo sumy, ktorá bola podľa nej požičaná, sumou patriacu jej rodičom, nepochybne by mala ako dedička uplatniť túto pohľadávku v dedičskom konaní, čo sa však nestalo. Je potrebné zaoberať sa otázkou prečo súd prihladol výlučne na výpovede poškodenej a jej vtedajšieho manžela A. E. C., napriek zjavným rozporom v ich výpovediach a tiež napriek zaujatosti voči nej a na druhej strane neprihladol na čestné vyhlásenie svedkyne F. C. zo dňa 19.05.2020, ktorá ich tvrdenie v celom rozsahu poprela. Navrhla vykonať výsluch svedkyne I. H., ktorá u podnikateľky D. C. mala byť účtovníčkou v inkriminovanom čase prípravy kúpy nehnuteľnosti od Jednoty SD, pričom táto svedkyňa nebola ani v prípravnom konaní vypočutá. Svedkyňa H., ktorá viedla účtovníctvo, môže súdu ozrejmiť aké informácie o transakcii 3.000.000,- Sk, ktoré boli prevedené z cudzieho účtu na podnikateľský účet D. C. dostala od majiteľky účtu a taktiež by vedela odpovedať na otázku, či podnikanie D. C. bolo natoľko ziskové, že by mohla potvrdiť alebo vyvrátiť pôvod finančných prostriedkov z podnikania vzhľadom na skutočnosť, že podnikanie D. C. v krátkom časovom horizonte skončilo krachom. Nezodpovedanou otázkou ostáva, prečo D. C. hneď po nadobudnutí nehnuteľnosti v hodnote 4.600.000,- Sk túto darovala svojmu otcovi K. H., dôchodcovi. Prevod finančných prostriedkov z jej účtu vo výške 3.000.000,- Sk dňa 19.05.1997 bol uskutočnený na základe ústnej dohody zo dňa 05.04.1997. Pokiaľ D. C. existenciu ústnej dohody o pôžičke popiera a peniaze, ktoré prišli na jej účet z cudzieho účtu nevrátila späť, má za to, že sa dopustila trestného činu bezdôvodného obohatenia. Znalec A. K. F. uviedol, že zaevidovaný vklad na účte podnikateľky D. C. dňa 19.05.1997 vo výške 3.000.000,- Sk bol príjmom neovplyvňujúcim základ dane a mohlo ísť o jej vlastné finančné prostriedky, teda znalec nevie potvrdiť, či skutočne išlo jej vlastné finančné prostriedky, ani nepotvrdil skutočnosť, že vložila peniaze najprv na svoj vlastný účet, nakoľko je preukázateľne výpisom z jej osobného účtu, že takáto transakcia na jej osobnom účte dňa 19.05.1997 nebola zrealizovaná. Má za to, že dôkazy, ktoré vykonal prvostupňový súd nepreukazujú jej vinu ako obžalovanej. Skutok sa nemohol stať tak ako ho D. C. opísala a spochybnili to aj pracovníci banky A. B. L. a M. N.. Na základe uvedených skutočností žiadala, aby Krajský súd v Prešove zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaná, eventuálne, aby sám rozhodol vo veci tak, že ju spod obžaloby oslobodí.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihladajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Prvostupňový súd odvolaním napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že v konaní pred súdom bol zistený skutkový stav, že obžalovaná podala dňa 06.08.2019 na Okresný súd Humenné ako žalobkyňa proti D. C. ako žalovanej žalobu s návrhom na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 99.581,76 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 23.07.2019 do zaplatenia a žiadala nahradiť aj trovy konania vo výške 1.271,06 eur odôvodňujúc svoj návrh nepravdivým tvrdením, že dňa 05.04.1997 bola ústnou formou uzavretá zmluva o pôžičke, na základe ktorej A. B. C. požičala

D. C. sumu 3.000.000,- Sk vo vtedajšej mene, teda 99.581,76 eur, využíjúc pritom skutočnosť, že z osobného účtu A. B. C. bola dňa 19.05.1997 realizovaná úhrada vo výške 3.000.000,- Sk na účet D. C. a na základe toho Okresný súd Humenné vydal dňa 07.08.2019, pod sp. zn. 6C/11/2019 platobný rozkaz proti žalovanej D. C., ktorým ju zaviazal zaplatiť A. B. C. sumu 99.581,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 23.07.2019 do zaplatenia a zároveň jej uložil povinnosť zaplatiť A. B. C. trovy konania vo výške 1.271,06 eur a súdny poplatok 5.974,50 eur, voči čomu D. C. podala odpor, na základe čoho bol platobný rozkaz uznesením Okresného súdu Humenné zo dňa 30.09.2019, sp. zn. 6C/11/2019 zrušený, po čom A. B. C. podaním zo dňa 20.05.2020 zobrala svoju žalobu v celom rozsahu späť a Okresný súd Humenné uznesením zo dňa 01.06.2020, sp. zn. 6C/11/2019 konanie zastavil. Na hlavnom pojednávaní dňa 03.03.2025 sa ku skutku vyjadrila aj obžalovaná, ktorá uviedla, že medzi ňou a jej bratom bol dohodnutý 19 % ročný úrok, avšak nebol dohodnutý termín splatnosti. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že v návrhu na vydanie platobného rozkazu tvrdila niečo iné a to, že bol dohodnutý termín splatnosti a to konkrétne deň 31.12.2017. Z oboznámeného obsahu dedičských spisov po zomrelom otcovi obžalovanej neplynie skutočnosť, že obžalovaná v dedičskom konaní tvrdila, že existuje pohľadávka poručiteľa vo výške približne 2.000.000,- Sk voči D. C.. D. C. nebola účastníčkou dedičského konania. Ak by mala byť suma 2.000.000,- Sk, teda 2/3 zo sumy, ktorá bola podľa tvrdenia obžalovanej požiadaná sumou patriacou jej rodičom, nepochybne by mala ako dedička uplatňovať túto pohľadávku v dedičskom konaní, čo sa však nestalo. Z uvedených dôvodov okresný súd skutkovú vetu výroku o vine prispôbil vykonanému dokazovaniu. Za skutok sa považuje moment 06.08.2019, kedy bol podaný návrh na vydanie platobného rozkazu. Tento bol odôvodnený nepravdivým tvrdením a bola pri tom využitá skutočnosť, že suma 3.000.000,- Sk bola preukázateľne poukázaná z účtu A. B. C. na účet D. C.. Súd posúdil konanie obžalovanej ako konanie bezprostredne smerujúce k obohateniu sa na škodu cudzieho majetku tým, že uviedla inú osobu do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu. Týmto konaním naplnila znaky prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona, v znení účinnom od 06.08.2024, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona.

Úvodom krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že okresný súd už jedenkrát v prejednávanej veci rozhodol, keď uznesením zo dňa 22.10.2024, sp. zn. 6To/12/2024 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pričom prvostupňovému súdu uložil zaoberať sa predovšetkým otázkou, či konaním obžalovanej mohlo dôjsť k pokusu uvedenia do omylu poškodenej práve tým, že z jej strany bol podaný návrh na vydanie platobného rozkazu na základe jej fiktívneho tvrdenia o poskytnutí pôžičky poškodenej v roku 1997.

Po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku, ako aj obsahu predloženého spisu odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vykonanie dôkazov týkajúcich sa skutku, ktorý bol posúdený ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona, v znení účinnom od 06.08.2014, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli pred súdom prvého stupňa vykonané dôkazy v rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu aj vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje aj krajský súd za správne, stotožnil sa s nimi a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu veci vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa v celom rozsahu z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcim podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán, ako aj na ostatné zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 22.10.2024, sp. zn. 6T/12/2024. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v zhodnotení vykonaných dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a na vytvorenie záveru o tom, či došlo k spáchaniu skutku, ak áno ako a k akému. Z obsahu uvedeného rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

Výsledky vykonaného dokazovania tvoria ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť záver, že obžalovaná A. B. C. spáchala skutok tak, ako ho ustálil súd prvého stupňa.

V prejednávanej trestnej veci nebolo sporné, že obžalovaná A. B. C. dňa 06.08.2019 podala na Okresný súd Humenné ako navrhovateľka proti D. C. ako odporkyni návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie sumy 99.581,76 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 23.07.2019 do zaplatenia a žiadala nahradiť aj trovy konania vo výške 1.272,06 eur, odôvodňujúc svoj návrh tým, že dňa 05.04.1997 bola ústnou formou uzatvorená zmluva o pôžičke na základe, ktorej A. B. C. mala požičať D. C. sumu 3.000.000,- Sk (t.č. 99.581,76 eur). Rovnako je nesporné, že obžalovaná pri podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu svoj návrh odôvodňovala skutočnosťou, že z jej osobného účtu vedeného vo J. O. č.: XXXXXXXXXXX/XXXX bola dňa 19.05.1997 realizovaná úhrada vo výške 3.000.000,- Sk na účet D. C. vedený vo J. O. č.: XXXXXXXXXXX/XXXX a že na základe toho Okresný súd Humenné vydal dňa 07.08.2019 pod sp. zn. 6C/11/2019 platobný rozkaz proti žalovanej D. C., ktorým ju zaviazal zaplatiť žalobkyni A. B. C. sumu 99.519,76 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 23.07.2019 do zaplatenia a zároveň jej uložil povinnosť nahradiť A. B. C. trovy konania vo výške 1.271,06 eur a súdny poplatok vo výške 5.974,50 eur, proti ktorému poškodená D. C. podala v tomto konaní v procesnom postavení žalovanej odpor, na základe ktorého bol predmetný platobný rozkaz uznesením Okresného súdu Humenné zo dňa 30.09.2019, sp. zn. 6C/11/1019 zrušený a následne A. B. C. v procesnom postavení žalobkyne podaním zo dňa 20.05.2020 zobrala svoju žalobu v celom rozsahu späť, na základe čoho Okresný súd Humenné uznesením zo dňa 01.06.2020, sp. zn. 6C/11/2019 predmetné konanie zastavil. Sporná tak ostala iba skutočnosť, či obžalovaná A. B. C. v rozhodnom období, kedy podľa jej tvrdenia mala požičať sumu 3.000.000,- Sk poškodenej D. C., touto sumou 3.000.000,- Sk disponovala a či reálne aj k požičaniu takejto sumy peňazí došlo. Vo vzťahu k uvedenému krajský súd udáva, že aj keď obžalovaná spáchanie skutku poprela tvrdiac, že predmetnú sumu poškodenej D. C. požičala, je obžalovaná zo spáchania žalovaného skutku usvedčovaná výpoveďou svedkyne poškodenej D. C., ktorá uviedla, že mali záujem kúpiť od Jednoty reštauráciu za 4.650.000,- Sk, pričom sumu 3.000.000,- Sk mali z podnikania a túto v hotovosti niesli do pobočky J., kde ona sama išla vložiť peniaze na účet, pričom v uvedenej pobočke J. H. pracovala A. B. C., ktorá bola v tom čase jej švagriná, s tým, že svokor trval na tom, že je potrebné to riešiť cez ňu, nakoľko ona z toho bude mať nejakú výhodu. Ona vypísala papiere, odovzdala hotovosť, následne zistila, že peniaze sa objavili na jej účte a že z týchto bola uhradená platba pre Jednotu, pričom až po smrti otca prišla obžalovaná s tvrdením, že jej mala týmto požičať sumu 3.000.000,- Sk a o celom konaní sa dozvedela, až keď jej prišiel platobný rozkaz z okresného súdu. Uvedená výpoveď poškodenej je v celom rozsahu podporovaná aj výpoveďou svedka A. E. C., bývalého manžela poškodenej, ktorý rovnako potvrdil, že mali záujem kúpiť Jednotu za sumu 4.650.000,- Sk, volal manželke, aby z domu zobrala peniaze, išiel po ňu a išli ich odniesť v hotovosti do J. O. J. H., kde pracovala jeho sestra, nakoľko otec žiadal, aby to riešili cez ňu, že na ňu budú lepšie nazeráť, pričom peniaze boli v igelitovej taške a keď manželka vyšla z pobočky banky, už pri sebe tašku s peniazmi nemala. Následne z výpisu z účtu zistili, že peniaze odišli na účet Jednoty, pričom nikto z ich rodiny nevedel o požičaní takejto sumy poškodenej zo strany obžalovanej a jeho sestra, obžalovaná, by takúto sumu nepožičala bez zmluvy, s tým, že sestra, obžalovaná, po skončení školy pracovala na úrade práce a potom vo J. za štandardný mesačný príjem, teda sumou 3.000.000,- Sk nemohla disponovať. Rovnako svedkyňa Vajdová, sestra obžalovanej, potvrdila, že rodičia sestru B. všemožne podporovali, ona vložila všetky úspory do BMG Invest a prišla o nich, preto si myslí, že sestra B. nemohla v roku 1997 disponovať sumou 3.000.000,- Sk. Vzhľadom na uvedené dospel krajský súd k záveru, že obžalovaná v čase údajnej pôžičky nemohla disponovať sumou 3.000.000,- Sk a takúto sumu nemohla poškodenej D. C. požičať, o čom svedčia nielen výpovede svedkyne poškodenej D. C. a svedkov E. C. a I. J., súrodencov obžalovanej, ktorí uviedli, že obžalovaná bola štandardne zamestnaná so štandardným príjmom, o úspory prišla vkladom do spoločnosti BMG Invest, a teda nie je reálne, aby disponovala sumou 3.000.000,- Sk, ale aj podľa názoru krajského súdu, je nepravdepodobné, aby obžalovaná mala takúto sumu požičať poškodenej bez akéhokoľvek dokladu alebo zmluvy a tejto sumy sa mala domáhať až po uplynutí doby približne dvadsiatich rokov od ich údajného požičania a rovnako je vysoko nepravdepodobné, aby bez akéhokoľvek právneho dôvodu, po tom čo podala návrh na vydanie platobného rozkazu na Okresný súd Humenné a tento bol vydaný a následne na základe odporu poškodenej zrušený a vo veci sa viedlo súdne pojednávanie, bez akéhokoľvek dôvodu zobrala svoju žalobu o 3.000.000,- Sk v celom rozsahu späť.

Vzhľadom na uvedené dospel krajský súd k záveru, že obžalovaná svojím konaním tým, že konala bezprostredne smerujúc k svojmu obohateniu na škodu cudzieho majetku tým, že uviedla niekoho do omylu a pôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu, tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke naplnila skutkovú podstatu žalovaného prečinu.

Na základe uvedeného aj krajský súd má za to, že správne preto prvostupňový súd konanie obžalovanej posúdil ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona, v znení účinnom od 06.08.2024, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa správne zhodnotil všetky okolnosti prípadu a prihliadal aj na osobu obžalovanej, pričom správne u obžalovanej konštatoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona. Vzhľadom na skutočnosť, že z odpisu registra trestov obžalovanej, ako aj z výpisu z evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že obžalovaná nemá v týchto evidovaných žiaden záznam krajský súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody pri spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 1 rok je možné považovať za trest primeraný a zákonný vzhľadom na osobu páchatelky, jej pomery a možnosti jej nápravy, aj s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu, zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. zákona.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovanej, že v priebehu konania sa nevyskytol žiaden priamy, či nepriamy usvedčujúci dôkaz a prvostupňový súd vychádzal z výpovedí svedkov, ktorí sa uzatvorenia ústnej dohody o poskytnutí pôžičky nezúčastnili, krajský súd v súhrne udáva, že v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol z akých dôkazov vychádzal a ktoré skutočnosti mal za preukázané.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovanej poukazujúcej na znalecké posudky znalca z odvetvia psychológie Mgr. P., ktorý mal konštatovať zníženú špecifickú vierohodnosť v prípade osoby poškodenej D. C. a zvýšenú tendenciu k zatajovaniu a útekaniu pred zodpovednosťou v prípade svedka A. E. C. krajský súd udáva, že uvedené v kontexte ostatných vykonaných dôkazov nespochybňuje vierohodnosť výpovedí svedkyne poškodenej D. C. a svedka A. E. C. v takom rozsahu, aby týmto nebolo možné uveriť. Navyše, je potrebné brať do úvahy aj odstup času od skutku, pričom odvolací súd poukazuje aj na skutočnosť, že znalec Mgr. P. aj vo vzťahu k obžalovanej konštatoval zvýšený sklon k disimulácii, zvýšené lži skóre a zníženú špecifickú vierohodnosť.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovanej poukazujúcej na rozpory vo výpovedi svedkyne poškodenej D. C. a svedka A. E. C. o tom akým spôsobom jej mali darovať sumu 1.000.000,- Sk, keď svedkyňa C. mala uviesť, že uvedenú sumu jej previedla jej matka F. C. zo svojho podnikateľského účtu na jej podnikateľský účet a svedok E. C. uviedol, že D. C. vybral peniaze zo G. G. v igelitovej taške a doniesol ich D. C. krajský súd udáva, že uvedená skutočnosť, teda tvrdenie o tom akým spôsobom mali darovať rodičia obžalovanej peniaze A. E. C. a D. C. nie je predmetom tohto konania. Navyše je potrebné poukázať na výrazný časový odstup od kedy sa tak malo udiať po dobu kedy o uvedených skutočnostiach mali svedkovia A. E. C. a D. C. vypovedať, preto uvedený rozpor odvolací súd nepovažuje za podstatný.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovanej poukazujúcej na skutočnosť, že v prípade výpovede svedkyne I. J., jej sestry, ide o jednoznačnú pomstu krajský súd konštatuje, že uvedené tvrdenie obžalovanej nebolo v konaní žiadnym dôkazom preukázané.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovanej, že zmluva o pôžičke je platný záväzkový vzťah vyplývajúci z Občianskeho zákonníka a pre jej uzavretie sa nevyžaduje písomná forma, môže byť uzavretá ústne i konkludentným spôsobom a za podstatnú náležitosť zmluvy o pôžičke sa nepovažuje dojednanie doby splatnosti pôžičky krajský súd udáva, že uvedené tvrdenie nespochybňuje, avšak v prejednávanej veci uviedol z akých dôvodov neuveril tvrdeniu obžalovanej o tom, že vôbec k nejakej zmluve o pôžičke došlo a opätovne poukazuje na nepravdepodobnosť toho, aby obžalovaná požičala takúto sumu peňazí bez akéhokoľvek dokladu akým by bola napr. zmluva o pôžičke alebo uznanie dlhu a jej vrátenia by sa domáhala až po uplynutí doby približne dvadsiatich rokov.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovanej poukazujúcej na čestné prehlásenie svedkyne F. C., jej matky, zo dňa 19.05.2020 krajský súd udáva, že uvedenému čestnému vyhláseniu neuveril poukazujúc na závery znaleckého posudku znalca Mgr. P., ktorý konštatoval u svedkyne F. C. tendenciu vypovedať, tak aby neublížila niektorému z detí, preto uvedené čestné prehlásenie považuje za účelové v snahe zbaviť obžalovanú trestnej zodpovednosti.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovanej poukazujúcej na skutočnosť, že svedkyňa I. H., ktorá viedla účtovníctvo poškodenej by mala mať vedomosť o tom aké inštrukcie dostala od majiteľky účtu D. C.

vo vzťahu k transakcii vo výške 3.000.000,- Sk, ktoré boli prevedené na účet poškodenej D. C. a tiež k tomu, či podnikanie D. C. bolo natoľko ziskové, ako aj vo vzťahu k návrhu na jej výsluch krajský súd udáva, že z obsahu spisu vyplýva, že uvedená svedkyňa sa dlhodobo zdržiava v zahraničí, pričom obžalovaná ju žiadala vypočuť k skutočnostiam, ktoré nie sú relevantné pre dané trestné konanie, príp. boli už preukázané inými vo veci vykonanými dôkazmi.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovanej poukazujúcej na skutočnosť, že výpisom z jej osobného účtu je preukázateľné, že na jej účte nikdy dňa 19.05.1997 nebola zrealizovaná transakcia tak, že by vložila prostriedky na svoj účet a tak ich previedla na účet poškodenej krajský súd udáva, že J. O., B. bola zaslaná žiadosť o výpis z účtu obžalovanej za rozhodné obdobie, na základe ktorej J. O., a.s. oznámila, že výpis z účtu obžalovanej už nie je možné poskytnúť z dôvodu, že ním nedisponuje, nakoľko prešla doba archivácie. Napriek uvedenému sa v spise nachádza časť výpisu z účtu obžalovanej vedeného vo J. O., B. zo dňa 01.06.1997, z ktorého obsahu vyplýva, že dňa 19.05.1997 bol zrealizovaný prevod z účtu obžalovanej vo výške 3.000.000,- Sk na účet poškodenej D. C., pričom pred uvedeným prevodom došlo dňa 19.05.1997 k vkladom hotovosti na účet obžalovanej vo výške 61.340,50 Sk, 300.000,- Sk, 500.000,- Sk a 650.000,- Sk, teda úhrnom sumy vo výške 1.511.340,50 Sk, keď z uvedeného výpisu z účtu nevyplýva, kto bol vkladateľom predmetných vkladov, avšak uvedené vklady by zodpovedali tvrdeniu poškodenej D. C., že obžalovaná si peniaze, ktoré ona doniesla do J. O., B. vložila na svoj osobný účet a následne ich previedla na jej účet. K uvedenému krajský súd dodáva, že z predmetného výpisu z účtu obžalovanej, resp. jeho časti vyplýva, že ide o stranu 2 z celkových 3 strán, čo nevyklučuje skutočnosť, že na strane 1 výpisu z účtu obžalovanej sa mohli nachádzať ďalšie vklady v hotovosti na jej účet až do výšky sumy 3.000.000,- Sk, ktorá bola následne prevedená na účet poškodenej.

Na základe uvedených skutočností krajský súd vyhodnotil rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a zákonné, odvolanie obžalovanej za nedôvodné a preto toto odvolanie postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.